

Sverre Haagensen
Gamle Madserud Allé 6
Oslo

Dette gode paret slo altså følge med Harry og Syver og stanset i 6.

— 2 kløver er Halles sa Nils Andersen.

— Makkers svar viser 5-kortfarve, fortsatte Erling Karlsen.

— 4 hjerter er spørremelding og hvor gjerne jeg enn vil melde, må jeg jo si pass som negativt svar, sa Nils Andersen.

— Kløverfarven er nå poenget for meg. Jeg kan spørre i kløver og får i tilfelle svaret 7 spar med kl. K + sp. Ess hos makker. Det er all right, men hvis jeg får svaret 7 spar på singel kløver og spar Ess, så liker jeg ikke ikke. Derfor valgte jeg å ta den sikre veien, men det skulle jeg altså ikke gjort, avsluttet Erling Karlsen.

Akademikerne Jonsgård—Svenøe har jo som leserne har sett en fantastisk morsom og god slemteknikk. Så hvorfor ikke la dem få sjansen?

Vest	Nord	Øst	Syd
Jonsgård		Svenøe	
1 kl	—	1 sp	2 hj
4 hj	5 hj	7 sp	

Så fort kan det gjøres.

— La meg høre herrenes begrunnelse?

— 4 hjerter er renonsvisende kontrollmelding som fastslår spar som trumf og inviterer til slem.

(Her vil Red. gjerne innskyte at det står en artikkel av Ferenz Juszt i sats om disse morsomme og interessante renonsmeldingene. Den kommer sånnar plassen tillater det, det refrengent kjenner jo leserne fra før. Jeg håper å få plass til den i et av de aller første numrene.)

— Så sterkt som makker er, må han si 7. Det finnes jo ikke noe mere å spørre om, sa Jonsgård.

Enkelt — og logisk — for dem som kan det.

Hvor enkelt det også kan gjøres, viste de gode svenskene Gunnar Hans-

son, Göteborg og Dick Nissén, Malmö, da vi spiste lunsj under Gullbarometern i Göteborg.

Vest	Nord	Øst	Syd
Hansson		Nissén	
1 kl	—	1 sp	2 hj
4 ru?	5 hj	5 sp	—
6 kl?	—	6 gr	—
7 sp			

Culbertsons spørremeldinger klarlegger annen ruterkontroll + trumf ess i første svar og annen kløverkontroll i annet svar.

Men det fører mange veier til Rom, som de gamle romere sa. Her ser De den amerikanske Lifemaster Bob Rice, som har slått seg ned i Norge som sjef for det nye Ford Motor Co., i aksjon sammen med Knut Palmstrøm:

Vest	Nord	Øst	Syd
Rice		Palmstrøm	
1 kl	—	1 sp	2 hj
3 hj	4 hj	4 sp	5 hj
6 hj	—	7 ru	—
7 sp	—	—	—

Jeg utber meg den vanlige forklaringen.

— 3 hjerter hos makker, er krav til utgang og inneholder første eller til nød annen kontroll i farven, sier Palmstrøm.

— Well, 4 spar fra Øst viser tillegg til åpningen, ellers hadde makker sagt pass. Det er klart at makker må ha minst 5-kortfarve i spar, svarer Rice.

— 6 hj. er en glimrende melding av makker, fortsetter Palmstrøm. All twil om første eller annen kontroll i hjerterfarven er vakk. Førstekontrollen er sikker. Med min gode hånd aksepterer jeg storesleminvitt til makker, og viser min sekundærfarve.

— Sure, sekundærfarve og akseptert invit, fortsetter Rice. Jeg legger naturligvis kontrakten i 7 spar. Hadde makker avslått å motta invitthen ville han meldt 6 spar og den hadde jeg sagt pass til.

Skal vi være enige om at det er mange veier som fører til Rom. Fant De Deres vei. I tilfelle hvilken?

Pris kr. 1.75

K. K. Dahl: SCHNEIDER-RUSSINOWS UTSPILL

Randi Herseth: ----- AMERIKANYTT

W. B. Herseth: --- NEAPOLITANERKLØVEREN

---> ----- SYDSVENSKA PERLER

Terence Reese: ----- BOMSKUDD

SKIENS OG SINSSENS

JUBILEUMSTURNINGER

MELDEPRØVEN

PROBLEMKLUBBEN

♠ Kn 9 8
 ♥ D 5
 ♦ —
 ♣ 10

♠ K 7 4
 ♥ —
 ♦ 10 5 4
 ♣ —
 ♠ N E 5 3
 V Ø ♦ —
 S ♣ 9 7
 ♠ D 10 6 2
 ♥ —
 ♦ —
 ♣ K D

Syd så den truende dobbeltskvisen som oppstår hvis kløver spilles tilbake. (Vest stjeler og fortsetter med ruter idet Øst kaster en spar. Når Vest spiller siste ruter, må Nord holde hj. D og følgelig legge sp. 8. Øst kaster hj. Kn som här gjort sin nette og Syd kan ikke holde både kløver og spar.) Dette forutså Syd og skiftet derfor til spar! Og nå var forbindelsen brutt så spilleren måtte gå 1 bet.

Dette spillet forekom under Skånes Bridgeförbunds jubileumsturnering. Dick Nissén (som så spillet ved bordet) mener imidlertid at spillet gikk litt anderledes enn innsenderen har oppgitt. Han mener at Nord i ovennevnte sluttendiagram hadde hj. D singel og kl. 10, 6. Isfall virker ikke den dobbeltsidige skvisen fordi Nord kan da holde hjerter og kløver, mens Syd holder sparen. I det angitte diagram har således Nord kastet feil, og Syds sparretur redder ham derfor!

Spill nr. 10.

♠ Kn 7 6
 ♥ 9
 ♦ E D 6 3 2
 ♣ 8 7 4

N
V Ø
S

♠ E K 9 8 5
 ♥ E K 7 4 2
 ♦ K 10
 ♣ E

Kontrakt 7 spar. Ingen melding fra motparten. Utspill sp. 10. Deres spilleplan?

Med ruterne 3-3 behøves bare en hjerterstjeling. Men hvis ruterne sitter 4-2, hva så? Da kan De ikke både stjele 2 hjerter og ta sparfinessen. Stjeler De allikevel bare 1 hjerter, tar sparfinessen, trumper ut og spiller på skvis?

Da går De bet for utspillet var fra følgende trumpsituasjon:

♠ D 10   ♠ 4 3 2
 N
 V Ø
 S

Snakk om slempill! !

Spill 11 i denne perleraden er ALF GUDBRANDSENS elegante 4 hjerter i Skånes jubileumsturnering. Det brakte vi i nr. 6 (side 192) så derfor gjentas det ikke her.

Hvilket av disse spill ville De velge som «årets beste». Dommerkollegiet, som i dette tilfelle besto av Einar Werner istedet for Dick Nissén, (for at ingen av dommerne skulle kjenne aktørene) valgte under dissens spill nr. 3 som «årets spill».

♠ ♥ ♦ ♣

Hotel Fønix - Postcaféen			
Dronningens gate, Oslo			
Øl og Vin — Billig mat			
Innehaver : Kirsten Kjelsberg			
2 minutter fra Østbanestasjonen			
Like ved Hovedpostkontoret			

W. B. Herseth:

SKIEN BRIDGEKLUBBS

30-årsjubileum

Under ledelse av sin driftige formann William Eriksen -- et navn fotballspillere kjener like godt som bridge spillere -- feiret Skiens Bridgeklubb sitt jubileum med en storstilet barometerturnering 11–12 februar og med jubileumsfest 18 februar.

Skiens Bridgeklubb teller 4 nordiske mestre Carl Stang Wolff/Olaf Westlund og Harald Hansen/Sverre Gisholt blandt sine medlemmer. Men bare 1 — en — norgesmester, nemlig Calle Stang Wolff. Skien har nemlig flere ganger vært «like ved» å bli Norgesmester, men hittil har det ikke lykkes for klubben. At Calle Stang Wolff derfor er klubbens eneste Norgesmester henger sammen med at Calle i sin studietid i Oslo som medlem av Astra vant et NM.

Klubbens nordiske mestre representerer også Norge i Europamesterskapet i Paris 1949 hvor de bla. hadde fornøyelsen av å spille mot Italia, som da var begynt på sin imponerende fremmarsj i internasjonal bridge. Det forteller litt om Skiensspillernes styrke at kampen endte uavgjort. Og fjerdepllassen i EM det året var en fin prestasjon.

Også innen administrasjonen har Skiens Bridgeklubb satt spor etter seg. I mange år representerte Gisholt Grenland med stor dyktighet i forbundsstyret og i omtrent like lang tid har William Eriksen vært en drivende kraft i arbeidet innen kretsen. Med gode ledere, gode spillere og et glimrende klubbmiljø går sikkert klubben mot en ny gullalder. Spillere som Gunnar Aslaksen, Finn Engebretsen, Kåre Jensen og ikke minst Halvard Reidar-

sen m. fl. gjør klubben til en frysset motstander for hvilken som helst annen norsk klubb. Arrangementsmessig har klubben turneringsledere som rager høyt. Rolf Hansen og Finn Engebretsen beviste dette på den måten de bragte den store jubileumsturneringen flott i havn. Og på det teoretiske området er jo Harald Hansens Skienskonvensjon godt kjent og anerkjent!

Her er noen festlige spill fra turneringen:

♠ Kn 7 3
 ♥ K 5 3
 ♦ K 9 6 5
 ♣ K 6 4

♠ K 10 9 6 4   ♠ D 8 5
 ♥ 8 7 4   ♥ D 9 2
 ♦ D 8 3   ♦ Kn 7 4
 ♣ Kn 9   ♣ E 10 7 5

 ♠ E 2   ♠ E 2
 ♥ E Kn 10 6   ♥ E 10 2
 ♦ E 10 2   ♦ D 8 3 2

3 grand var en populær kontrakt. Med 41 Viennapoeng eller 25 Gorenpoeng var det nok av 3 grandkontrakter i dette spillet.

Som det sitter skal selvsagt 3 grand betes. Men hvor Ragnar Svensøe satt Syd mot en av Norges beste teoretikere, kom det spar 6 ut. Øst brukte elegant åtteren som Svensøe stakk med esset og, tilsynelatende uten vanskelighet, returnerte den lure reven spar 2. Vest ble lurt! Han stakk med Kongen og nå var sparfarven blokkert.

Ved et annet bord havnet Red. i

En glimrende
dansk
utspillteknikk :

Klaus Krøyer Dahl:

SCHNEIDER — RUSSINOWS UTSPILL

Tradisjonen tro har makker og jeg i mange år spilt kongen ut fra Ess, Konge m. fl. Like så tradisjonelt har vi rast innvendig hver gang vi skulle følge på med Kn x x. Valgte vi å legge styrke, skulle det nok vise seg at makker hadde spilt ut fra Ess, Konge — og spilleren fikk stikk for damen. La vi svakhet neste gang, var utspillet fra Konge, Dame og et verdifullt tempo gikk tapt.

Jeg hadde mye besvær med å overtale makker til å spille Esset ut fra Ess, Konge. Han innvendte noe om at hva skal vi da gjøre med Ess, x, (x). Jeg ble imidlertid ved å overtale ham og fikk tilslutt den stedige krabaten til å gi seg. Bl. a. ved å anføre at det er av største viktighet for et godt motspill straks å kunne konstatere om utspillet er fra Ess, Konge eller Konge, Dame fordi man ellers ikke kan forsvere seg mot Bath Coup eller velge den riktige variant med renons i utspillsfarven etc.

Men medaljen har en baksida, fordi vanskelighetene nå rykker et hakk oppover. Makker vet aldri med sikkerhet om utspillet er fra Ess, Konge eller fra Ess, x (x). I åpningsutspillet kan han med rimelighet regne med at utspillet er fra den førstnevnte kombinasjon, men senere i spillet er det ofte riktig å ta for et Ess -- og makker burde helst ikke bli villedet av det.

Noen tid senere leste jeg Reese's artikkel i «BRIDGE» nr. 8/1960 og veiledet av vår Redaktørs kommentarer fant jeg den helt riktige løsning på problemet:

EN KOMBINASJON AV SCHNEIDERS OG RUSSINOWS UTSPILL.

De har :	Utspill :
E 3	Ess
E K	Konge
E K 4	Konge
K D 6	Dame
D Kn 3	Knekt
Kn 10 6	10
10 9 6	9
9 6 3	6
K 6	Konge
D 8	Dame
Kn 5	Knekt
10 3	10
9 2	2
7 3	3

Schneiders utspill går som kjent ut på at man fra en verdiful løs doubleton spiller ut det LAVESTE kortet og fra en ditto trekortfarve det NESTHØYESTE. Russinow er utspill av NEST HØYESTE honnør fra en honnørsekvens. Oppstillet i skjemaform blir det forskjellige utspill følgende: (se rammen).

Følges disse regler, vil makker aldri være i tvil om utspillets betydning for så vidt det er tale om farver med tre eller flere kort.

Utspill fra honnør annen kan bedre makker overraskelser, men erfaringen har lært oss, at såfremt makker ikke har meldt farven, er det som oftest best å unnlate å spille ut fra kombinasjoner som f. eks. Damen annen. Tilsier imidlertid meldingene et slikt utspill, er det vår erfaring at utspill av honnøren er best til og med tieren.

Det er all grunn til å komplimentere herr Klaus Krøyer Dahl for den elegante løsningen som han har funnet ved å kombinere Schneider og Russinow. Det er faktisk slik at man forbause over at ikke denne løsning for lengst er blitt «oppdaget» for sakens fine poeng er jo at både Schneider og Russinow — den ene på honnørfronten og den annen på de uanseelige, men viktige småkorts front — har bygget opp sine utspillsregler etter samme prinsipper — nest høyeste kort.

Det er bare to punkter i herr Krøyer Dahls utformning som trenger til en nærmere drøftelse. Det første er utspill fra Ess, Konge blank. Hittil har all tradisjonell utspillsteknikk anvendt «omvendt regel» for å markere Ess, Konge blank. Klaus Krøyer Dahl bryter med vitende og vilje med denne vanetenkningen og oppnår derved å få frem et klart skille allerede i første stikk mellom utspill fra Ess, x (x) og Ess, Konge

(med eller uten flere kort i farven). Det er imidlertid en klar sak at hvis man er sikker på at man vil spille Esset etterfulgt av Kongen i en farve, så har man på denne måten full teknisk anledning til å markere Ess, Konge blank, hvis man er interessert i å gi makker (og dermed også spilleren) denne opplysning. Avarelli—Belladonna spiller slik.

Utspill fra honnør annen er, som Krøyer Dahl riktig bemerker, et utspill som man ikke så ofte får anvendelse for. Men her kommer ytterligere to hender inn i bildet. Makker får — før han skal spille på — se blindemanns hånd. Sammen med sin egen hånd vil han dermed ha 2 sjanser mot 1 til å kunne se at utsplilet er fra honnør annen. Spilles f. eks. Knekten ut og han selv eller blindemann sitter med Damen, så vet makker (og/eller spilleren) at utsplilet er fra doubleton. Teknisk sett er det derfor mulighet for at Krøyer Dahls utspillsteknikk vil gi mer eksakt opplysning om utsplilet enn de nåværende regler. Muligheten for misforståelse er i allfall sterkt redusert.

Utspill fra Kongen annen er et angrepsutspill som sterke spillere av og til ikke er redde for å anvende i håp om å bete en utgangskontrakt. Under Europamesterskapet i Oslo 1938 var jeg vidne til at en belgisk spiller valgte dette utspill og betet sin motspiller og i den siste bykampan mot Stockholm hadde Leif Nielsen det samme vellykte, betende utspill.

Hva med utspill fra honnør tredje? Der mener jeg at grensen bør trekkes ved Knekten. Fra D 7 3 spiller makker og jeg treeren som invit. Fra Kn 7 3 spiller vi syveren i overensstemmelse med Schneider. Den amerikanske Lifemaster Bob Rice, som nå har bosatt seg i Oslo, uttrykker det slik; når det gjelder farvekontrakter:

— Spiller makker ut et lite kort i en farve, betyr det at han har interesse for farven. Det er 3 muligheter: Enten singleton eller doubleton eller også invit fra honnør.

Tilbake står da utsplilet fra «brutte sekvenser» — som f. eks. K Kn 10 9. Her sier jo all gammel teori at man (bortsett fra de spesielle tilfellene som Terence Reese nylig behandlet i sin utspillsartikkelen) skal spille Knekten — hvilket altså prinsipielt ligger i samme gate som Schneider og Russinow.

Jeg skulle ta meget feil om ikke herr Klaus Krøyer Dahls variant vil slå igjennom blant våre turneringsspillere.

William B. Herseth.

«TOPPSCORE MED TERENCE»

Terence Reese:

Bomskudd

ENERETT FOR NORGE

♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦

Denne gangen behandler jeg et mer eller mindre tilfeldig utvalg av spill, som ikke i og for seg tjener til å illustrere og belyse et bestemt spillepoeng, men som kanskje kan — la meg bare si kan — føre til bomskudd, selv for ganske gode spillere. Se f. eks. på et spill som dette:

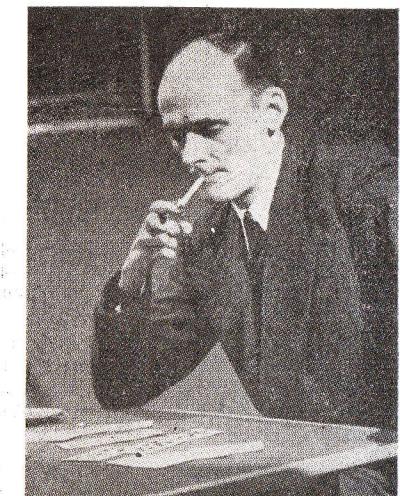
♠ Kn 4
♥ E 10 5 2
♦ K Kn 9 3
♣ D 8 5

Sp. 6 spilles ut.

N
V
Ø
S

♠ K 9
♥ K D 7
♦ E D 10 4
♣ Kn 10 7 2

Øst åpner med 1 hj. De sitter Syd og sier 1 grand. Makker hopper til 3

grand og Vest starter altså ikke med hjerter, men med sp. 6. Øst stikker med sp. E og returnerer sp. 2.

8 stikk er nå opplagt, men hva vil De gjøre for å få tak i det niende stikket? De har jo slett ingen sikker spillemåte, men hva er deres beste sjanse?

Tja — det er jo alltid en mulighet for at Øst kan ha åpnet med hj. 9 8 6 4 3 slik at Vest sitter med hj. Kn singel. Men det er avgjort bedre sjanse å spille på at hj. 8 eller hj. 9 sitter singel hos Vest. De går derfor inn på bordet i ruter og trekker hj. 10. Hvis Øst dekker med hj. Kn og åtteren eller nieren faller fra Vest, kan De ta en ny finesse i hjerter med syveren og vinne kontrakten med 4 hjerterstikk.

Hvis De ikke så hjertersjansen, var det vel fordi De ikke var blitt riktig våken ennå. Men det eneste spillet bommer De nok ikke på:

RANDI HERSETH:

Amerikanytt:

Uttagning til Verdensmesterskapet

En spesiell valgkomite bestående av forhenværende presidenter i American Contract Bridge League og de respektive kapteiner på lagene i Olympiadene i Turin + Waldemar von Zedtwitz har tatt ut de seks par som skal representer U.S.A. i Buenos Ayres i april i år. Disse seks parene ble tatt ut blandt de 39 par som hadde kvalifisert seg

ved å plasere seg i turneringer gjennom hele året 1960. Laget består av Sidney Silodor, Norman Kay, Howard Schenken (som alle spilte i Turin) Peter Leventritt (på VM-laget i New York 1957) Paul Hodge og John Gerber (nye navn i internasjonal representasjon). Reserver er Lewis Mathe (velkjent representasjonsspiller gjennom

♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠

♠ E 10
♥ E 9 8
♦ D Kn 5 3
♣ E D 10 4

♠ 9 3
♥ D 10 7 3
♦ 10 9 8 7
♣ 8 7 3

N
V
S

♠ K 8 6 2
♥ K Kn 8 3
♦ 6 4
♣ K Kn 2

Her var Henning Riise havnet i 4 hjerter som Syd, etter at Øst hadde vært inne med en sparmelding underveis. På grunn av denne meldingen plaserte Riise hjerterlengen hos Vest. Derfor spilte han ikke på hjerterfinnen.

Spar kom ut og ble stukket med Kongen. Riise fortsatte med ruter i håp om å godspille et ruterstikk. Øst stakk Knekten med Esset og returnerte spar. Riise fikk for Esset og gikk

hjem på kl. K. Ny ruter mot Damen, men Øst stakk med Kongen. Ny sparretur fra Øst ga Vest anledning til å kaste en kløver. Riise stjal med hj. 8 og tok kl. Ess som holdt. Så stjal han en ruter og spilte sin siste spar til stjeling med hj. 9. Nå var situasjonen:

♠ —
♥ E
♦ 3
♣ E 10

N
V
S

♠ —
♥ K Kn 6
♦ —
♣ Kn

Riise hadde full telling på Vests kort. Han måtte ha 4 hjerter igjen. Ergo tok Riise for hj. Ess og så kastet han kl. Kn. på ru. 3. Vest måtte stikke og gi hjerter opp i saks.

mange år) og Edward O. Taylor. La-gets kaptein blir fjarårets president i A.C.B.L. Frank T. Westcott, fra New England.

Spillerne får alle sine utgifter dekket, hva enten de spiller i Syd-Amerika i 1961, i U.S.A. i 1962 eller Europa i 1963. Når man regner at det koster ca. 1.000 dollars pr. spiller, er det ingen billig affære, men amerikanerne løser det økonomiske spørsmålet ved opprettelse av spesielle fonds. Så i motsetning til andre land som har større vanskeligheter med å finansiere lag enn å velge spillere, er dette ikke noe problem for det amerikanske forbund. A.C.B.L. har også planer om å lage en ekstra «Olympia Benefit» turnering pr. år — arrangert av interesserte klubber. Overskuddet skal gå til dekning av utgiftene ved representasjon i den Olympiske parturnering, som arrangeres første gang i Frankrike i april 1962. «The World Bridge Federation» skal arrangere denne «World Pair Olympiad» hvor alle medlemslandene kan delta med 6 par i åpen klasse og 3 par i dameklassen. Fra U.S.A. skal de 6 par representeres som blir nr. 1 og 2 i de tre største parturneringene i 1961. I dameklassen representerer vinnerne av de tre «National Women's pair events» i 1961. Altså ingen form for uttagning til Olympiadene for par. Bare amerikanske borgere og spillere som bor permanent i Amerika kan representeres U.S.A. i denne turneringen. At bridgeinteressen er enorm og stadig øker i Amerika viser deltagelsen i siste åpne parturnering i «Fall Nationals» hvor 540 par deltok mot 312 par i 1957.

INDIVIDUELLE PLASERINGER

Største poengscorer i 1960 var en ung

spiller Robert Jordan fra Philadelphia. Han slo alle tidligere rekorder ved å score 872 poeng på 1 år, et fantastisk resultat. Han fikk det ettertrakte «Mc. Kenney Trophy», som ble satt opp for 24 år siden og som utdeles hvert år. Norman Kay ble nr. 2 med 782 poeng. Han vant i 1955. Vår gamle kjenning Oswald Jacoby ble nr. 5 og på sjette plassen kom en kvinne mrs. Mary Jane Farell — ingen dårlig prestasjon. En annen rekord i 1960 satte A.C.B.L.'s store «League Charity Foundation». Innsamlingen bragte et resultat av 163.000 dollars som ble overrakt det amerikanske Røde Kors ulykkesfond, hvis president er general Al Gruenthal, kjent for oss som Natos leder i Paris før general Norstad. Han er en ivrig bridgespiller og en meget populær skikkelse i Amerika.

Den beste spilleren i 1960 var Lewis Mathe. Han vant lagmatchen i Coronado i 1959 og vant den om igjen i 1960 i New York, hvor han spilte med 3 forskjellige makkere. Dessuten ble han i en uoffisiell Gallup valgt som den beste amerikanske spilleren i Olympiadene. Tiltross for dette blir han bare reserve ved VM i Argentina.

Det italienske system er ikke tillatt brukt i A.C.B.L.'s turneringer. Et nytt standard systemkort er laget og skal bli lansert første gang i Denver i «The Spring National» 11 mars i år. Etter denne tid vil dette kortet være tillatt brukt i de store turneringene. På kortets forside er trykt de vanlige konvensjoner hvor man bare skal fylle ut svarrubrikkene, men ikke gjøre noen tilføyelser. På baksiden er det 10 punkter som kan fylles ut med tilleggskonvensjoner, men heller ikke mer enn

disse 10 — til stor sorg for spillere med kompliserte varianter. En grei

ordning som burde innføres i alle land. Systemkortet ser slik ut:

CONSULT DIRECTOR

These conventions MUST be called to opponent's attention in ADVANCE.
(List not more than 10 conventions below)

	NAMES	PAIR NO.
1	Opening 1 N.T. .... to .... H. C. PTS.	
2	Responses to N.T. bids Stayman Forcing ☐ Nonforcing ☒	
3	Weak 2 bids....to.....H.C. PTS. ☒ (Explain responses and rebids on back)	
4	Opening 2 Club bids Forcing to: Game ☐ 2 N.T. ☒	
5	Unusual N.T. overcall Asks for: Minors ☒ Unbid suits ☐	
6	Premptive single jump overcalls ☐	
7	Do not open 4 card majors ☐	
8	1st or 2nd position ☐	
9	3rd or 4th position ☐	
10	We also use conventions on back of card ☐	

AMERIKAS BRIDGEAMBASSADØR

NR. 1

er Charles J. Solomon. Han ble valgt til æresmedlem av A.C.B.L. i 1961. Hans innsats for bridgen er enestående. Ved siden av å ha vært president i forbundet var han kaptein for damelaget i Olympiadens i Turin. Videre er han visepresident i «The World Bridge Federation». Han har også deltatt på det amerikanske VM-laget (Paris 1956) og hvor han enn befinner seg på koden er han en glimrende ambassadør for sitt land og bridgen. Vi husker ham fra EM i Oslo.

EN STIKKLØS HÅND!

Til slutt en morsom hånd fra amerikansk bridge:

♠ K 7 5 2	♦ K K N 7	♥ K N 7	♣ 8 7 5 4
♦ 7 4		♦ 7 4	
		♦ 9 5 3	
		♦ D Kn 9 2	
♠ —			
♦ 10 9 8 6 4 3			
♦ 9 5 3			
♦ D Kn 9 2			

Meldingene var meget enkle. Øst 1 spar, Syd pass, Vest 2 spar, Nord pass.

William B. Herseth:

Neapolitanerkløveren

SVAREN PÅ ÅPNINGSMELDINGEN 1 GRAND

Som vi husker viste åpningsmeldingen 1 grand at åpneren har en relativt jevn hånd med 4, 5 eller 6 kort i kløver og en styrke av 13–16 poeng.

Svarene på denne åpningsmeldingen er i høyeste grad konvensjonelle. Her slår Neapolitanerfloraen ut i full blomst.

Selsagt kan åpneren makke si pass, hvis han sitter med en svak hånd med såvidt jevn fordeling at den egner seg til grandspill. Teorien hevder at svarhåndens pass kan inneholde fra 0–7 eller 8 poeng, men det forhindrer ikke at Forquet sa pass med hele 9 poeng i Turin på Chiaradias grandåpning. Hans hånd var:

♦ E D 4 3, ♦ 6 2, ♦ D 7 6 3 2, ♦ Kn 3

Hvorfor prøver han ikke å finne en tilpassning til spar, vil De kanskje spørre? Da må jeg minne Dem om at åpningsmeldingen 1 grand normalt ikke kan inneholde noen annen 4-kortfarge enn kløver. (Eneste unntak er en verdiløs 4-kortfarge, fortrinnsvis i ruter). Derfor viser ikke Forquet noen interesse for sin sparfarge. Han ser at beste kontrakt er grand.

Chiaradia hadde:

♦ K 5 2, ♦ E 9 5, ♦ E 9, ♦ D 10 8 4 2

og vant 3 trekk i grand ved innspill i hjørter og tvunget oppspill i ruter. Det interessante er at amerikanerne Allinger — Mathe frivillig presset seg opp i 3 spar og gikk 1 bet på de samme kortene. Det ga 4 poeng til Italia.

Selv med kløvertilspasning skal svarhånden si pass hvis han har en meget svak hånd. Etter gammel teori skal han passe med mindre enn 4 poeng for deretter å flykte til kløver hvis grandmeldingen blir doblet. Etter seneste teori kan svarhånden ha opp til 6 poeng i dette tilfellet. Det henger sammen med utviklingen av svaret 2 kløver, som vi nå går over til.

2 kløver er et advarende svar, men slett ikke noe rent sign off svar. Etter enstemmig gammel teori kan svarhånden ha fra 4–11 poeng, avhengig av fordelingen. Selsagt har svarhånden minst 3 kløver, slik at alle svake hender som ser ut til å ha bedre spill i kløver enn i grand «flyttes over» i kløverkon-

og Øst 4 spar, som Nord syntes han måtte doble med sine 15 poeng. Det ble 1 bet, men Nord tok ikke et stikk!! Syd tok alle fire stikkene!

Syd spilte ut kløver Dame, som han fikk beholde. Så skiftet han til hjørter 10, som han også fikk beholde, deretter kløver 2 som spilleren stakk med

esset. Etter 3 runder trumf spilte Øst ruter 2, som Syd stakk med nieren og innkasserte beten med kløver knekt! Han bøyde seg så over bordet til sin makker, rister på hodet og sier:

— «Jeg ville være litt forsiktig med å doble med en så stikklos hånd som din!!!

i alle andre farver enn kløver, skal han i tilfelle avgi meldingen 2 grand og ikke noen farvemelding.

På tilsvarende måte viser meldeserien:

Nord	Syd
1 gr.	2 kl.
2 hj.	

at åpneren ikke har ruterstopp (for han må alltid melde laveste farve som han stopper i). Nord kan ha sparstopper, men behøver teknisk sett ikke å ha det.

Endelig viser meldeserien:

Nord	Syd
1 gr.	2 kl.
2 sp.	

at Nord har sparstopper, men mangler stoppere i ruter og hjerter.

Hva skal nå svarhånden gjøre etter åpnerens annen melding?

Hvis svarhånden er svak og ønsker å stoppe under utgang, er saken klar. *Uansett hvilken melding åpneren har avgitt på 2-trinet i annen melderunde, heter svarhåndens stoppmelding 3 kløver.*

Etter svaret 2 grand fra åpneren får svarhånden det også lett om han er interessert i utgang. Åpnerens 2 grand viser jo stoppere i alle farver utenom kløver (hvor åpneren til gjengjeld må ha lengde). I og med at åpneren har vist minst 15 (eventuelt 16 eller til nød 17 «tynne» poeng) blir det et enkelt regnestykke for svarhånden å finne ut om han har tilstrekkelig mange poeng til å melde utgang. Har han mindre enn 9 poeng passer han, med 10 og 11 poeng melder han 3 grand, med 9 poeng vurderer han sine mellemkort og farvelengder.

Hvis svarhånden har lyst til å melde 3 grand, men frykter for at en av farvene er for svakt gardert, har han en ny søkemelding til disposisjon over 2 grand. Se på følgende meldingsforløp:

Nord	Syd
1 gr.	2 kl.
2 gr.	3 hj.
4 kl.	pass

3 hjerter spør åpneren om han har god nok hjerterstopper til å spille 3 grand. Svaret 4 kløver viser at det har ikke åpneren. Her ser De hvilke kort spillerne har:

Nord	Syd
♠ K 10 2	♠ D Kn 4
♥ D 6	♥ 9 7
♦ E D 8	♦ K 5 2
♣ K D 7 5 3	♣ E 9 8 6 2

4 kløver er alltid sign off når svarhånden søker på denne måten.

Hvis åpnerens annen melding er en farvemelding (2ru., 2 hj., 2 sp.) som dekker nettopp den farven som svarhånden frykter, sier svarhånden 3 grand med

minst 10 poeng, mens han med ca. 9 poeng svarer 2 grand. Utgang vil nå bli meldt hvis åpneren er maksimal (16/17 poeng).

La oss si at meldingen er gitt:

Nord	Syd
1 gr.	2 kl.
2 ru.	

2 ruter utelukker jo ikke at åpneren *kan* ha stopper i en av de edle farvene. Svarhånden melder nå den farven som *han* har stopper i og inviterer dermed åpneren til å melde 2 eller 3 grand hvis han stopper den umeldte edle farven. Uten stopper i den kritiske farven sier åpneren 3 kløver som er sign off.

♠ Kn 7	♠ E D 8
♥ K Kn 4	♥ 10 5
♦ E 10 3	♦ Kn 7
♣ E K 8 6 4	♣ D Kn 3

1 gr.	2 kl.
2 ru.	2 sp.
3 gr.	pass

Åpneren har altså ruter og hjerterhold.

Denne situasjon må imidlertid ikke forveksles med følgende meldeserie hvor sparmelding fra svarhånden nettopp viser det motsatte: *at han ikke har sparstopper!*

Nord	Syd
1 gr.	2 kl.
2 hj.	2 sp.

Nords 2 hjertermelding har vist at ruterfarven er udekket på hans hånd. Hvis svarhånden har *ruterstopper*, men mangler *sparstopper*, melder han 2 *spar* for å be åpneren om å melde 2 eller 3 grand med *sparsstopper*. Altså nøyaktig det motsatte av hva som var tilfelle etter åpnerens 2 ruter i annen melderunde. Så her gjelder det å holde tungen rett i munnen. Et eksempel:

♠ E Kn 5	♠ 10 7 2
♥ E 7 4	♥ K D 3
♦ 9 6 2	♦ D Kn 7 3
♣ E K 10 5	♣ D 6 2

1 gr.	2 kl.
2 hj.	2 sp.
3 gr.	pass

Det er ganske klart at svarhånden må ha minst 9 poeng om han følger opp åpnerens invit til 3 grand. Med mindre enn 9 poeng må svarhånden alltid stoppe meldingene med 3 kløver, uansett hvilke farver han kontrollerer. Den samlede styrken er nemlig ikke god nok til en sluttmelding i 3 grand.

Vi skal så gå over til å se hvorledes meldingene vil utvikle seg hvis svarhånden i første melderunde melder en farve på 2-trinet. Først tar vi for oss svaret 2 ruter fordi dette svaret er innledningen til en rekke konvensjonelle varianter.

Åpneren er nemlig forpliktet til å svare 2 hjerter på 2 ruter — uansett hva han sitter med.

